

4

До
Українців на чужині!

Чужина, туга за своїми рідними, своєю Батьківщиною, своїм Рідним Словом!

Це все відчувать ті наші, які по неволі приходиться скитатися в чужих країнах. Єдиною розрадою, ліком на ті духові страждання, являється друковане рідне слово. Воно хоть у дечому заступає рідню та Батьківщину.

"Українське Видавництво" в Кракові маючи це на увазі та зясовуючи собі передовсім вагу й значіння рідної книжки й преси проголосило місяць жовтень "МІСЯЦЕМ КНИЖКИ Й ПРЕСИ", кинуло клич: "КНИЖКА В МАСИ"!

І цей клич мусить здійснитися не лише на землях Ген.-Губернаторства, але також всюди там, де лише бється в кого дійсно українське серце. Наша рідна книжка й преса мусить у тому місяці знайти доступ всюди там, де є хочби маленька горстка заточенців. В цьому місяці спеціального поширення рідного українського слова не сміє бути ні одного українця, будь він не знає на якій чужині, яким не поінтересувався б своєю книжкою та пресою, не приложив бодай маленького камінчика до її існування, до її поширення, бо ж кожний свідомий українець розуміє аж надто добре, що тільки освітою дійдемо до добробуту, а цю освіту дає книжка й преса.

І цілому Губернаторстві будуть відбуватися продовж жовтня величаві свята книжки й преси а їхньою метою поширення й розбудова українського друкованого слова.

"Українське Видавництво" не може забути в тому часі про своїх розпорошених в чужині братів-українців. І тому звертається й до них у цьому місяці з кличем: "В кожного українця рідна книжка й газета".

І на чужині треба перевести цей клич в діло, можна сказати навіть більше чим тут. І там треба подбати, щоб кожний наш заточенець не черпав духовий кори з рідної книжки і преси. В тому місяці всі українці ці повинні стати передплатниками своєї преси, закупити собі книжкові видання, та бути гордим з цього, що мимо всяких затій збоку різного роду ворогів, наше рідне слово не гине, а знову стає на згарішах до нової боротьби за краще завтра для Неньки-України. Здається тому, що ніхто з українців не може бути байдужий до цієї пресової акції, яку тепер переводить "Українське Видавництво" в Кракові, бо ж тільки сильні духом не ломляться серед хуртовин у житті. А цю силу духа несе зі собою тільки рідна книжка й преса.

І тому звертаємось до всіх наших емігрантських зборищ в и к о р и с т а т и місяць жовтень відповідно до своїх сил та відбути на поодиноких місцях Свято книжки й преси. Нехай це будуть лише скромненькі скодини з рефератом, але й вони принесуть реальний успіх. Наша преса лише тоді зможе гідно й належно боронити рідних інтересів та стояти на сторожі культурних надбань Нації, коли не буде ні одного українця, який би її не читав та не дожив своєю пресою, як святощами.

Пересилаємо всі потрібні матеріяли та чекаємо Ваших звітів і знімок.

С л а в а У к р а ї н і !

У К Р А І Н С Ь К Е В И Д А В Н И Ц Т В О

Краків, Кармелітська 34.

Краків, у вересні 1940.